

[Justitsministeren.]

et argument for at vente. Når jeg imidlertid har ment, det var rigtigt at fremsætte forslaget så hurtigt, var det i og for sig for, inden realitetsforhandlingerne med de seks begyndte, at få slået fast, at denne lov er vi interesseret i at opretholde, og det understreger vi ved et forslag om at gøre den permanent. Men det kan vi diskutere, og vi kan også forhale forhandlingerne i udvalget så meget, at det ærede medlem kan blive tilfreds.

Jeg takker også det ærede medlem hr. Vivike for tilslutningen til forslaget, selv om det ærede medlem kom ad omveje til sin glæde over det. Jeg interesserer mig ikke så meget for, hvorfor han vil støtte det, kun for, at han gør det — hvad enten der danses om gulvkalven eller ej.

Det ærede medlem hr. Mose Hansen er i den situation, at han ikke kan komme i udvalget. Det vil imidlertid af redegørelsen i udvalget komme til at fremgå, at vi ikke under nogen form har søgt at lægge hindringer i vejen for, at der her i landet etableres erhvervsvirksomheder af udlændinge, men vi har i nogle tilfælde modsat os, at udlændinge erhvervede danske landejendomme, og det tror jeg er et punkt, som må kunne vinde almindelig tilslutning.

Det ærede medlem sagde til sidst, at hans parti ønskede, at loven endnu en gang skulle gøres tidsbegrænset, og jeg forstod, at det var motiveret med den vidtstrakte bemyndigelse, den til enhver tid siddende justitsminister har. Jeg synes ikke, det er nødvendigt for at kunne føre kontrol med denne administration at gøre loven tidsbegrænset; man vil sikkert kunne finde andre former, hvorunder folketinget kan følge administrationen i det omfang, det måtte ønske.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

K. Axel Nielsen: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den sidste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til oprettelse af offentlige plejehjem og hjem for kronisk syge m. m. [af Chr. Madsen m. fl.]

(Forslaget til folketingsbeslutning findes i tillæg A. sp. 299, fremsættelsen i tidenden sp. 931).

Forslaget til folketingsbeslutning sattes til forhandling.

Socialministeren (Bundvad): Det af de ærede medlemmer hr. Chr. Madsen, hr. O. Mathiasen og hr. Skræppenborg-Nielsen fremsatte forslag til folketingsbeslutning om foranstaltninger til oprettelse af offentlige plejehjem og hjem for kronisk syge m. m. og den for forslagens fremsættelse givne motivering giver mig anledning til her at fremkomme med en kort redegørelse for udviklingen på dette område i de senere år og for socialministeriets stilling til spørgsmålet.

Først vil jeg gerne fremhæve, at hele spørgsmålet om omsorgen for de ældre, de kronisk syge og de svært handicappede ligger såvel ministeriet som mig personlig meget stærkt på sinde. Vi er derfor i ministeriet i høj grad opmærksom på og har også allerede i nogen grad søgt at imødekomme de i den offentlige debat ret hyppigt fremførte spørgsmål og ønskemål om en effektivisering af for sorgen på dette område.

Som det blev nævnt af det ærede medlem hr. Chr. Madsen ved fremsættelsen af forslaget, ligger initiativet til oprettelsen af disse plejehjem lokalt først og fremmest hos de enkelte købstad- og amtskommuner, dog således, at socialministeriet i visse tilfælde kan pålægge kommunerne at træffe de nødvendige foranstaltninger. Denne ordning medfører, at skønnet over behovet for disse institutioner også ligger lokalt, hvilket igen kan medføre en vis uensartethed med hensyn til løsningen af plejehjemsgaverne. Det faktiske forhold er det, at der i en årrække efter forsorgslovens ikrafttræden udvistes en betydelig tilbageholdenhed med hensyn til oprettelse af plejehjem for kronisk syge. Det var under hensyn til denne tilbageholdenhed, at socialministeriet i 1949 nedsatte et udvalg, der skulle